

Poutník

Karel Gott

Poutník, jsem věčný poutník,
za láskou žen, jak noc a den.
Poutník, jsem věčný poutník,
zas mořský fén, mě svál jak sen.

Ráno mě poctí přízní,
já rychle procitám,
dál neustále žízním,
příští den jsem ten tam.

Tak si mě dobře hlídej,
vsad' do manželských pout.
K ránu na modlení dej,
stejně je hlídat kout.

Já opouštím tě, odpusť prosím,
jinou lásku v sobě nosím.
Jsem jen kámen, vyschlý pramen,
zhaslý doutník.

Poutník, jsem věčný poutník,
sám v dlaních měst,
znám směr všech cest.

Hmm, poutník, jsem věčný poutník,
znám víno klid, v něm nechci žít.

V přístavech koráb brázdí,
chvíli se dotýká.
Náhle mu bouře schází,
s kotvou se potýká.

Máme touhy stejné,
jen trochu jiný cíl.
Klid ten je pro lhostejné,
navždy je zaslepil.

Já nemám stání vedle tebe,
dokud slunce ztratí nebe.
Zraje réva, kov se slévá,
chci žít život.

Poutník, jsem věčný poutník,
tak potlač pláč, víš co jsem zač.
Hmm, poutník, jsem věčný poutník,
dál musím jít, nech to tak být.